и него. И защото турецк. императоръ не обръщалъ вниманиа на оплаквания на мѣстнѣ, печенѣгитѣ, чакали прѣзъ зимата да замръзне Дунавъ и минали по леда въ голѣмо множество, около осемдесетѣ хиляди както казватъ и прѣминали се по цѣла България до Балкана

Чорлъ тогавашний управитель на България и Одрински воевода като съ всички войскитѣ и съ жителитѣ покръстени печенѣзи, но несмѣсени до сега увардатъ въ тѣхъ защото били много, ~~но~~ а тамъ чили въ по напрѣдъ дано повѣдатъ тѣзи слатей въ разни засади и вѣзатии нападения противу осаждатели тѣхни отдѣления. Послѣ обаче като се научили че тѣ, печенѣзи тѣ насилствували безъ мѣрка въ вино и медъ и разни други напитки що се правятъ отъ тѣхъ, колкото слухомъ ги знаели, а мъжки и жени въ голѣмо изобилиа, нагазили се страшна една дисциплина и че по хиляди умирали отъ тѣхъ на дни, ~~решили~~ се да отиватъ въ тѣхни да ги увардатъ. А печенѣзитѣ пръвъ ги видѣли че идатъ отъ помощени отъ болѣстъ побоеси се ~~вѣтоки~~ни и отъ времето ~~ни~~ни се прѣдали. Тогава Кочетъ ~~бѣ~~ войвода ~~да~~ ~~не~~ да ~~не~~ ~~ходи~~ въ всички отъ тѣзи десетки хиляди, казвалъ, пита ~~ли~~ ~~ще~~ ~~ли~~ ~~ма~~ ~~и~~ ~~за~~ ~~напрѣдъ~~ въ тѣхъ главоломия; но тѣзи варварски бѣгатъ на се прилѣ отъ Чорлитѣ, а ~~ли~~ ~~ли~~ ~~ли~~ ~~всички~~ ~~ли~~ ~~робъ~~ ~~по~~ ~~по~~ ~~отъ~~ ~~ли~~ ~~ли~~ ~~тѣ~~ ~~по~~ ~~на~~ ~~ли~~ ~~ли~~ ~~ли